

unge Mennesker komme i Tusindvis, Mænd og Kvinder, for at tage Del i Undervisningen. Jeg synes, det er gode Vidnesbyrd om, at det danske Folk netop ønsker at modtage den Undervisning, der kan bydes dets Ungdom. Og ser man, hvorledes det gaar ude paa Landet, ser man saa ikke, at den Befolkning, der er nogenlunde økonomisk velstillet, sender de unge Mennesker i Tusindvis paa Højskoler og Landbrugsskoler. Det er desværre kun et Gode, der kan komme en ringe Del af Befolkningen til Gode. Men vi kunne være overbeviste om, at hvis den danske Befolkning i sin Helhed var velstillet, vilde disse Ungdomsskoler blive langt stærkere besøgt end i Øjeblikket. Nej, de Herrer have ingen som helst Ret til at fremsætte en saadan Paastand om vort Folk, at det ikke skulde være modent til at modtage en bedre Skolelov end den, vi i Øjeblikket byde den.

Naar den ærede Ordfører nu gør gældende, at denne Skolelov dog paa mange Punkter indeholder Forbedringer, og særlig nævnte 5 Punkter, glemte han det 6te, som egentlig er det mest originale i hele Loven, nemlig denne Ringer, der nu skal staa og trække i Landets Kirkeklokker. Det er det, som Befolkningen mest vil lægge Mærke til. Det er en Skolelov, hvis Hovedindhold bliver en Ringer og et Stykke Reb. Det er den store Fejl ved denne Skolelov som ved Skoleloven af 1899, at det mest er det ydre, som der tages Hensyn til. I Loven af 1899 var det særlig Lærernes Lønninger det gjaldt, og ogsaa her gælder det mest en Del Bestemmelser, der vedrøre Skolens ydre Ordning. En Skolelov skulde dog først og fremmest tage Sigte paa Børnene, men baade i Skoleloven af 1899 og i den Lov, som vi nu staa i Begreb med at stemme for, glemmes det væsentlige ved en Skolelov, nemlig Omsorgen for Børnenes bedre Undervisning, for deres fysiske og aandelige Vel. Jeg vil haabe, at næste Gang vi komme til at reformere vort Skolevæsen, maa Reformerne komme til at angaa Undervisningen og Børnenes aandelige og fysiske Vel.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Samtlige de af *Udvalget* stillede Ændringsforslag (se foran) *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.), saaledes ændret,

vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Københavns Personbanegaard m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3962).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ministeren for offentlige Arbejder*:

Til § 1.

Linie 21 f. n.: „19,180,000 Kr.“ ændres til: „18,965,000 Kr.“.

Af *Udvalget*:

Til § 1.

I Litra e, næstsidste Linie, indskydes efter Ordet „nedlægges“: „dog at det ikke dermed udelukkes, at Personfærdsel kan føres over Frederiksberg og Nørrebro“. Ordene „hvorimod der“ ændres til: „Der“.

De stillede Ændringsforslag samt Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (*Rasmus Hansen*): Som ærede Medlemmer ville se, er der her til 3die Behandling stillet 2 Ændringsforslag; det af Ministeren stillede er en Følge af den Form, hvori Forslaget blev vedtaget ved 2den Behandling. Om Udvalgets Ændringsforslag skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Der blev ved 2den Behandling af flere ærede Medlemmer udtalt et stærkt Ønske om, at det ikke maatte blive helt udelukket, at der ogsaa kunde foregaa Persontrafik paa den ny Godslinie: Frederiksberg—Nørrebro—Hellerup, og saavel den højtærede Minister som jeg udtalte Muligheden af, at der kunde foregaa en begrænset Persontrafik paa denne Linie. Udvalget har nu fundet det rigtigt at stille et Ændringsforslag i denne Retning. Udvalget er nemlig enig om, at en begrænset Per-